MIMO DOMOV. — Ze Spencer ve středu, 30. list., odjel jsem ranním vlakem do Verdigre, Neb., o kterémžto české osadě rovněž již dříve několikráte jsem se podrobně zmínil a tentokráte pouze jen krátce hodlám s trpělivými čtenáři sděliti, co by nejspíše stálo za zmínku. Různé obchody nacházejí se posud v držení dřívějších svých majitelů a při této návštěvě se mi zdálo, jakoby byly nyní ještě většími a mnohem lépe různým zbožím zásobeny. Možná dost, že velká zásoba zimního zboží v obchodech těchto značně se zmenší, jakmile pravé zimní počasí započne. Dokud ale nenapadne dosti sněhu a nepočne mrazivý severák prudčeji vátí, tu vrchní teplé střevíce (overshoes), vrchní kabáty, čepice, rukavice a těžké spodní prádlo, pomalu jen půjdou na odbyt. Takto se sice stále pomalu prodává, ale, jak od zkušených obchodníků jsem slyšel, nebude spotřeba zimního zboží již taková jako roku loňského. Byl jsem skoro překvapen, když vkročil jsem do obchodu zbožím střížním, kterýž před dvěma asi měsíci sobě zde založil a vesměs módním úplně novým zbožím hojně zásobil p. J. J. Svoboda, intelligentní krajan z Omahy. — Jak na první pohled bylo již zříti, pan Svoboda i jeho ctěná manželka počínají u zdejších krajanů i u jinonárodovců pro svou milou povahu a poctivé jednání velké obliby a přízně nabývati. Manželé Svobodovi zajisté všemožně se přičiní, aby důvěrn všech sobě zachovali a i jinak této osadě zvláště v životě společenském užitečnými se stali. — Pan Svoboda jest výborným společníkem a znamenitým divadelním ochotníkem. Jakmile bude mu dána příležitost na jeviště v jakékoliv i sebe obtížnější úloze vystoupiti, tu ručím každému, že rázem získá veškeré vůkolní české obyvatelstvo. Není ovšem jediným mým úmyslem pouze p. Svobodu vychváliti, neboť i ostatní staří zdejší obchodníci, zaslouží právě uznání. — Pan Karel Donát, oblíbený zdejší doutníkář, jak jsem zvěděl, měl opět nedávno dobrou příležitost ohněm o vše přijíti. Ze své poslední úplné ztráty počíná se nyní opět utěšeně zotavovati. Při poslední zde své návštěvě byl jsem ubytován v hotelu p. Tom. Tikalského a tentokráte v hotelu p. J. Tomšíka. Obsloužení jak u p. Tikalského tak i Tomšíka dostalo se mi vzorného a mohu jedno jako druhé místo vřele každému doporučiti. Potěšen nemálo jsem se cítil přivítáním přítele p. Jana Hynka, zdejšího rolníka. S ním pak zašel jsem navštíviti pana Jak. Koláře, laskavého našeho jednatele. Pan Kolář za zimního počasí tuze často do města nedochází a nejraději v tiché své domácnosti po boku drahé své manželky se zdržuje. — Kdo by z krajanů chtěl sobě pořiditi pěkného plnokrevného hřebce, měl by dopsati na majitele téhož, p. J. Koláře, Verdigre, Nebr., kterýž má na prodej pěkně urostlého 6letého hřebce. Jest plemene "Percheron", barvy jako aksamit černé a váží asi 1875 lb. Při ušlechtilém tomto koni jest nejlepším, že jest velice krotkým. Výhodná tato příležitost za dopsání p. Kolářovi věru stojí. — Ve čtvrtek, nežli jsem odejel, spěchal jsem, abych ještě navštívil ct. manžely p. Jos. Kálalovy. Když jsem se ptal, kde že asi zůstávají, tu bylo mi poukázáno na jednu v celém městečku nejlepší budovu. V létě musejí míti zde velmi krásné příjemné zůstávání. Také ve vnitřku shledal jsem, že mají vše krásně a při tom pohodlně zařízeno. — Dlouho jsem se však v útulné jejich domácnosti nezdržel, neboť paní Kálalová, uvědomělá dáma, připravena byla na cestu do Niobrary. Pan Kálal mě vítal, až zase někdy přijedu do Verdigre, abych jen je navštívil. Také nesmím opomenouti poděkovat paní Svobodové za velice chutný oběd, kterého se mi pozváním J. J. u nich dostalo. Paní Svobodová umí znamenitě vařit a, Václave, věř mi, že se Ti docela nedivím, když mně jsi se svěřil, že Ti zde na venkovském vzduchu znamenitě "šmakuje", neboť já jsem si též výborně pochutnal. Čtení příznivci "Pokroku", budou-li si přáti nějaký kalendář nebo jinou premii aneb na časopis předplatné obnovíci, mohou tak učiniti v obchodě p. Svobody, kterýž z laskavé ochoty všem v záležitostech našich časopisů poslouží. Z Verdigre odejel jsem do

Beemer, Nebr., abych i zde některé své přátely navštívil. V městečku samém mnoho Čechů nebydlí, za to ale dosti krajanů, vesměs dobře stojících si rolníků, jest ve vůkolí na pěkných úrodných farmách usazeno. — Jak jsem slyšel, zde už si rolníci libovali, neboť měli úrodu velmi pěknou. Toť se ví, že zase jest v tom "háček". Ceny klesají. — Řeznický a uzenářský obchod vlastní ve městě p. J. Kotalík. Obchod jde mu znamenitě a jest proto spokojen. V okolí mají posud dosti korny k lámání a co jsou s lámáním hotovi, počínají tuto droliti a do města voziti. Letos nebudou prý tak houževnatě na zvýšení cen jako loni čekati. Však jest to k vzteku! Loňského roku ač byla korna asi za 54c bušl, přece mnozí v domněnce, že ještě půjde výše, čekali na více. Nevím, jak při tom čekání pochodili.—Náhodou podařilo se mi zde sejíti se s p. Karlem Kmochem, kterýž přijel do města se svojí manželkou, aby zde navštívili těžce nemocnou svoji sestru a švakrovou slečnu Hattie Dostálovou. Ježto manželé Kmochovi přijeli pouze na malých buggách, tu z laskavé ochoty vypomohl mi mladý p. Pojar, kterýž "free of charge" zavezl mne na farmu Kmochovu. Toho večera byl slušný mráz a jakkoliv dosti rychle jsme jeli, přece cítil jsem se značně prostydlým. Na farmě za nepřítomnosti rodičů upřímně přivítala mne hodná deceruška Vlastenka, jakož i Rudolf a Lumír, kteříž též ihned mne poznali a srdečně vítali. Ježto pan Kmoch s manželkou přijeli dlouho v noci, tu teprve až druhého dne, v pátek ráno, mohl jsem paní Kmochové, vzorné to hospodyni, své pozdravení dáti. Paní Kmochová jako dříve tak i tentokráte srdečně mne vítala a že to myslela upřímně, i dobrou snídaní a obědem mě počastovala. Pan Kmoch, když mi ukázal celé své hospodářství, také se přičinil, aby mi u nich na ničem i jinak nescházelo. Mezi jiným slíbil mi p. Kmoch, že nyní časem bude v Pokroku přinášeti zprávy z Beemer a okolí, zároveň přičiní se, aby časopisy naše byly zde hojně rozšířeny. — V pátek večer odejel jsem do West Point a odtud konečně v sobotu navrátil jsem se do svého domova. — West Point jest dosti živým městečkem a že veškeré obchody musí zde jíti znamenitě, dosvědčuje velmi dobře rozsáhlý departmentní obchod p. Jos. Jermana. Obchod tento svým veskrze moderním zařízením vyrovná se každému podobnému obchodu i v těch největších městech. Pana Jos. Kaše tentokráte jsem zde nezastihl a, jak jsem zvěděl, nalézal se na své cestě svatební. Asi před 14 dny oženil se v Chicagu a co toto píšu, jest snad již doma. K četným blahopřáním, jichž zajisté k památné této události hojně se mu dostalo, připojují též svoji srdečnou gratulaci a přeji p. Kašemu, aby stále štěstí a zdraví jak jej tak i ct. jeho žínku provázelo. Cestou z Beemer do West Point náhodou setkal jsem se na vlaku s dávným dobrým přítelem p. Jos. J. Mastným, kterýž asi před dvěma roky též v Omaze v grocerním obchodě p. C. F. Heřmánka byl nějaký čas zaměstnán. Pan Mastný nacházel se na cestě do Oklahomy, kdež u Fairmont hodlá farmařiti. V sobotu v 5:30 hod. odpoledne konečně navrátil jsem se opět do Omahy a tak na několik dnů nebudu již MIMO DOMOV! Ještě jednou všem příznivcům a přátelům časopisů našich vřelé díky a, pakli něco snad jsem opomenul, žádám za laskavé prominutí se slibem, že příště milerád všecko vynahradím a na pravou míru uvedu! V úctě

Václav Přibyl,
cest. jed. Pokroku.

OZNÁMKOVÁ KANCELÁŘ.

Obstarávám a přijímám oznámky do všech českých, slovanských polských a chorvatských časopisů v Americe. Jsem výhradní oznámkový zástupce těchto časopisů. Podám Vám všechny informace, týkající se výhod, kteréž se poskytují oznamovatelům a obchodníkům, kteří si přejí oznamovat. Obstarávám překlady do všech řečí. Pošlu Vám seznam všech mezislovanských časopisův na požádání.

Alois J. Sankař,
115 Dearborn Str.
Chicago, Illinois.
39tf

Chcete si zasloužiti farmu?

Příležitost pro 500 mužů ku práci na vlastních domovech.

Wisconsinští obchodníci si přejí, by se farmáři usadili v blízkosti Ashland, Wis., a zvýšili plodiny ku spotřebě ve městě.

Celá řada prominentních obchodníků v Ashland, Wis., rozhodla se na tom, že by sem mohlo býti přivedeno více farmerů, kteří by se usadili nedaleko města, a činí jim podivuhodné nabídky.

Divoké a nevzdělané krajiny severního Wisconsinu jsou zámy jako podivuhodně úrodné a mnoho farmářů, kteří se usadili v těchto nových místech, pěstuje nesmírnou úrodu brambor, sena, drobného obilí a ovoce. Za své mlékařské výrobky a vejce dostávají veliké ceny, leč není tam ani polovina farmářů, kteří by byli s to vypěstiti vše ku spotřebě horníků, dělníků a továrníků v tomto velikém severním kraji. Každý druh farmářských výrobků posílá se u velkém množství do Ashland. Stát Wisconsin vybízí proto osadníky by přišli do severní jeho části a přistěhovalecká úřadovna sama a veřejně praví, že je tam skvělá příležitost pro chudé muže ku zbohatnutí vzděláváním divočin, jež druhdy byly porostlé lesy.

James W. Good & Co., prominentní to firma v Ashland, prohlašuje, že je jí s to umístniti na pět set rodin dle výběru na farmách v okruhu šesti mil kolem města. Aby pak povzbudili chudé, ale poctivé muže k usazení se kolem města a ku zvýšení těžby farmářských produktů pro místní trh, mají již plán, na jehož základě ti, kdož by se tam usadili, mohli by farmy vyčistiti, postaviti si domky a platiti za ně, až by si vydělali. Je-li tolik lidí ve městech bez práce, pak toto je skvělou nabídkou k nabytí dobrého živobytí, vlastního domku a zbohatnutí.

Státní úředníci tvrdí, že skoro každý druh plodin dá se tu pěstovati; podnebí je zde zdravé, uhlí a vody je dosti, trhy jsou blízko a v okolí je dosti dobrých škol a kostelů.

Čtenářům našim obdržeti lze každou další informaci, dopíší-li velmi dobře známé firmě James W. Good & Co., Ashland, Wis. Lidé ti mají zásobu informací pro vhodné lidi. 38-tf

I H C rozhazovače jsou nejlepší ze všech.

ROZHAZOVAČE HNOJE jsou stejně jako řetízek silné i ve zdánlivě nejslabší části. Nedejte se zmásti snad jednou nebo dvěma vlastnostmi — a dokonce ne zevním leskem. Hleďte se naopak přesvědčiti, že kupovaný rozhazovač je stavěn důkladně bez jakékoli známky slabosti.

Chcete-li pak takového rozhazovače pro sebe získati, hleďte, by kupovaný měl na sobě I H C značku; potom budete i jisti správností materiálu, principu a sestrojení. Ochranná známka nedává se jen od společnosti, která svou pověst nechce riskovati nabízením méně dokonalých nebo nedostatečných strojů.

I H C rozhazovače hnoje jsou vyzkoušené hodnoty jako stroje vyplácející se. Tisíce vlastníků I H C vám to potvrdí. Zkouškou se přesně zjistilo, že naše stroje nepůsobí ani dost málo potíže svými koly, nápravou, osou a lehkým chodem tak že i jiné dobré vlastnosti přimějí vás vždy a jedině ku výběru I H C stroje.

Dále seznáte, že si v řadě I H C strojů budete moci vybrati co do velikosti a stylu dle libosti. **Corn King** a **Kemp 20th Century** rozhazovače jsou zpětnými a — **Cloverleaf** pracují nepřetržitě. Každý styl je dělán o snosnosti 30 až 70bušlů. Pytle na vápno k rozhazování vápna atd. jakož i drtící zařízení, tak aby se rozhazovalo rovně a v řádkách. Zařídí se na zvláštní objednávku. Dejte si od I H C obchodníka vysvětliti vše o I H C rozhazovačích. Dejte si od něho vysvětliti, proč se vám nejlépe vyplatí peníze vložiti do I H C, chcete-li nejvíce vytěžiti. Řekněte si mu o ceník, anebo pište přímo nám.

INTERNATIONA L HARVESTER COMPANY OF AMERICA.

(Incorporated)

Chicago U S A

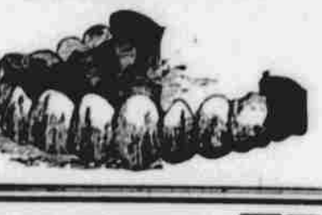

I H C sprostředkovatelna

Úřadovna tato je střediskem, které sbírá nejlepší způsoby práce na farmě a všechna data v ohledu tom, která pak zcela bezplatně zasílá všem, kdož se o hospodářství zajímají. Zodpovíme každý váš dotaz, jestliže týž zašlete na I H C hovornu, kde se mu dostane největší pozornosti od nejlepších odborníků.

BAILEY & MACH.
ZUBNÍ LÉKAŘI.
3. poschodí, Paxton Blk., Roh 16. a Farnam ulice
Tel. Douglas 1065. Ind. Phone A-1065.
OMAHA, NEB. 44tf
Nejlépe zařízená zubolékařská úřadovna ve středozápadě. Nejmodernější pomůcky. Práce první třídy. Ceny mírné.

FRANK YUN
vlastní čistě a hojně zásobený
řeznický a uzenářský obchod
v čís. 2206 již. 16. ul., Omaha.
Bohatý výběr čerstvého masa, nejlepší jakosti a za ceny nejlevnější. Veškeré výrobky uzenářské těší se té nejlepší pověsti. Objednávky možno učiniti telefonem. Douglas 3422

Dr. J. F. Scheffčik,
...věnuje se výhradně...
OČNÍM, UŠNÍM, NOSNÍM A HRDELNÍM NEDUHÚM.
Úřad. hodiny: Ráno od 9 do 12 hodin. Odpoledne od 1:30 do 5 hodin.
Úřadovna: 501-2 Masonic Temple, roh Hennepin Ave., and 6th St., Ko. 5-26
TEL.: N. W. Main 4670 Minneapolis; Twin City 9788 Minn.

Velky moderní, nově zařízený čisty
závod řeznický
vlastní
CHAS. F. KUNCL
v č. 1250 již. 13. ul.
Má vždy na skladě největší zásoby masa nejlepšího druhu. Zboží uzenářské výborné jakosti. Vždy veliký výběr. Ceny nejnižší. Telephone Doug. 4333. 8tf

FEUILLETON.

MEZI DVĚMA SVĚTY.

Veršovaný román z Česko-amerického života ve formě dopisů. Píše A. J. H.

X.

Smutný byl pohřeb nešťastného Edy
a smutnějším snad nemoh' ani být...
Ni matka nemohla se naposledy
s hošíkem svojim přijít rozloučit
a dát mu láskou poslední své shohem,
poslední hroudu vhodit na rakev...
A tak i v tom se Osud na ubohém
hochovi vymstil, až si jeho kněv
ani dost málo — věru — nezasloužil,
více než kruté. Nenalézám slov,
nýbrž vylíčit Ti průvod, janě se plouží
skrovným stinem s rakví na hřbitov
v dusnotním jasu chýlícího léta.
Bylo v něm lidí pouze několik...
Lesť jaký div. Vždyť je už bůh to světa,
to v novinách se často vhodí křik,
jak komu ve případě tomto bylo,
pro pahrbe věr, by z něho vzrušení
se v okamžiku zas rychle utišilo...
Zde bolest, víť mi, z všeho pramení
jen se srdce ze. Nejspíš se nenaše,
k níž zbavit modrý ráď se neklání.
A tak i oba ten všechen smutek krásce
s smíšné vzmáhá se svém trvání.
Dnes, kdy už týdeň na hřbitově kryje
rov jeho tělo, šíť už zapomněl...
Ta den ji dva snad ovšem kolotoč
spět nás vrtalů, aby každý měl
mezi nás na ni nějakou řeč,
a tak se, víť, brž, dále hnalo dál...
Jaký brát chtěl jsem se rozhodnout,
vpíť v sobě jako kapka v moři lít
a ukáz z v kostejnosti stínět...
Co jemu po tom, třeba plíživě
a jako stínu kdosi vykradnout
duše už tiché vší snahoby
a tyhy plíce jsou navěk vzdálí...
Z úmyslným tedy nikom nevrátí zkrásy
Však vidíte... dobrť Ty se na to stydíš...
a pravdu chcete ni. "Krásná pomluvy!"
Nyní však čas, bych vše Ti řekl krátce.

Sotvaže minul po požáru den.
Heleně nastal, krušný den co matce
a ženě, neboť inkvest zaveden,
při němž ji bylo holou pravdu říci,
jak vlastně došlo k všemu neštěstí...
Hrůzou a zoufalstvím se tetelící
vyprávět počla v nové bolesti
o svého muže mrzké zpronevěře,
kterou chtěl na si pět set dollarů,
by sobě sám si netarazil dvéře
v činnosti další a v svém továrnu
nadále mohl klidně pokračovat...
Jala se půjčkou ztrátu shánětí,
nemohouc čisté jméno neuchovat
hochovi svému... svému dítěti.
Však všude marně. Když pak den se blížil,
kdy Graf měl pět set pohromadě mít,
k úmyslu ďábře prahlivě se sníšil,
chtě spolek s nestěstí přesvědčit,
kterému v oběť peníze i padly.
V onulný den byl prý jí nápadným
vřelostí svojí. Jindy snela schladlý,
v chování svém až skoro hrubiánům,
mluvil k ní stále, by jen bez starosti
šat klidně chvíla příštích vězí v hlb,
a že on sám se zkrem tiky sprostí,
která i jí dnes leží na krčcích.
Jak podle toho soudil by snad každý
i ona dnů, úsměvem mírná,
že snad se dopustit chce nehorázdy,
a proto za ním všude chodila
jak jeho stín. Pak vzdor svému kroků
Na krátko před tím, než měl v srdci jít,
Graf — obvykle jak — k peněz obchodu
do skříně šel, řka, že jde přinésit
Že byl tam dlouho, jala podezřívat
Ida rychle za ním... Ihned vstoupí tam,
kam vždy vždy Graf a pro, a sůl zná
zbavit vždy vždy a se za plam
dostávat síly, a v tom vždy dále
a dopadnout tam velkou konvoji,
a hned za ním ona již pozdáje
než stihe do dřívě v v smrtelné
obětně, pagátě a v jisté smrtě
Když se tak dívá z ogjarnění sna,
myšlenka divná hlavou v ní jí svítí
V tom však už Graf za dveřmi hlaď,
ve které držel kousy z bolgarinu,

ji staví na zem a pak ve chvatu,
do něhož hnán je vlastní svojí vinou,
do ruku bere velkou lopatu,
jíž žhavé uhlí v peci přehazuje...
Chce rychle k němu... Nohy dřevění...
Zrak však, ten vidí... Dále pozoruje
a vzdí Grafa, kterak nelení
a plamen klidně v kupu smetí vhodí...
Divoce vzkřikne... Graf se ulekne...
Otáčí zpět se a v tom zkáza rodí
už svoje kady, by se každý paul
uhnivou čarou a se rychle plazil
po zemi, stěnách — všude kolkolem...
Ku dveřím běží a tam do si vrazil...
Stálá tam jako svědek, který nám
na všechno s krkou patřil nepohnutě
a díval se, jak vše on naléží...
Sám chce cos říci... V tom však una dutě
volá zná v děsu: "Žhaří! Palič!"
Pod dojmem všeho ku zemi pak klesá...
Graf, cítí v sobě strach a vinníka,
rudo ji chopí s ji v loktech sesa
a plamená, dýmu na vzduch stíká.
V světnici tepry přišla ku vědomí...
Žádá ji, proší, oběla by vše...
Ona však plálo, ruhama i hmí
a zbor, by hořík jen byl zakrem.
Další se hody spolu do hrůdání...
Pochůzí zlé a smrtu hledají...
však matná mocha, všechno zamáhání...
Plamený z skrýše v byt už lézají
a hork tam není... Kat ve přízlinku...
Tím vrátí proto další zkrat a shon,
ze vším dlouh rozléhají se vesko
střikařek prvních varujíci zvon.
Hrůzou zmra sahoty v zlé jáhi
z kaštěj, hocha tam že nalezen,
ze vším se sám v světnici už vrátí
... podobá spíš se pouť-komedie,
kterak se sobě s spasit vrtošlu...
mužatý zápas. Sám chce upokojení
V pokoji rozhodném však všechna síly
jej opustily a on v temný kout
jak slomený se na podlahu zvalí.
Pohnutkou byl on soutěž čistý dýe,
kterýž jej taky do pasti jak balí.
Vyčerpán se skončí tímto líčením
Graf ukn se přivalí bez mrtvoly k vlastní,

necítě na sobě ni jednu z ran,
jež potkaly ho... Co se stalo jemu!
Za vraždu k soudu hned byl odkázán...
A Helena? Ta do nemoci padla...
Ji okres ujal se... Mně líto jí...
V okresní nemocnici jako zvadlá
květina leží... Zdá se vyhoji...?
Nikoho k ní už ani nepouštějí...
Trpí prý dosti, tvrdí lékaři
a o tu se dnes úzkostlivě chvějí...
Snad proto slza, jež mi po tváři
stékala dolů, když jsem doprovázel
při pohřbu hocha, byla horkou tak...
V průvodu někdo jakoby mne sekával...
Zoufalstvím, bolem, láskou zmámlý zrak
utřásné matky postřádal jsem všude
v projevu poslední té památky...
Jak bylo jí! Jak jí! A kterak bude!
Pokřtěné průvod děcka bez matky,
jež živa jenom, přec živa jenom není,
vždy smutným je... A tak jim tam i byl...
Chápeš jej, hochu! Máť prvá pochopení!
Byť by Ti v tóie srdce zastavil
Ptát se mně, drahý, co se dále dělo?
A kam! Ne trudem! Ten osudem obecním
trestnému přeslán... By se nemusela
ve pouze lekat dlouhým chladném,
před soudce přímo Graf šel se hlásit,
by bez průtahu odsouzdil jej sám.
Opět se přinal... Skoncl prý se dnes
Soudce se vrátil z cesty potažmo
a tímt svůj vozmu chl prý z rukou jeho
Nálezlost vzmítl žádné okamžiky
a proto soudce musí překa vrátko
se přímou cestí — lpostat vyhlásit
rádí se chvíli se samotným vládu
Po ní jde k sobě tíživá přemýšlet
Samotným lékaři za tímto, za případy
Obou kárných soudů opětku vám dá
konečné soudce vášnivou hlasem zvesti
Ihk hrdý ji přes krk sám vám přehodí
Hned srdce vinů vždy spravedlnosti,
jak jsou vrstvou. Když jsou již od
Chcete se před sám se chvíle snad pod
pocitem, který jsou dokázat
Ve se vrátí chvíle trpkě v důvěrnost
a lítejte svých hříchů v zapomnění!

(Pokračování.)